

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 1. Lutego V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 21 stycznia.

Dyrektor szkoły budowlanej okrętowej aktualny Kammerher X. Gagaria otrzymał rangę tajnego konsyliarza. Komendant Litewskich półków artylleryi zapaśnych GM Mertens został komendantem garnizonu artylleryjskiego w Roczensalmie. Uwalniając się od służby: z brygady artylleryi Podpółkownik Mitrofanow z mundurem; Roczensalskiego garnizonu, artylleryi komendant Półkownik Purpur z mundurem i pensją całej gaży. S. Petersburgskiego garnizonu artylleryi Podpółkownik Malcow z rangą Półkownika, mundurem, pensją całej gaży. Na przełożenie Generała artylleryi Graffa Arakcziew oświadczone ukontentowanie najwyższe komendantowi rezerwowej brygady artylleryi Moskiewskiej Półkownikowi Rall, że prędko i porządnie ją z Moskwy wyprowadził.

WIEN d. 24 stycznia. Senat narodu

Serwianów zgromadzony w Belgradzie od początku r. 1808 zatrudnia się roztrząsaniem projektu przyszłej konstytucji; nic jeszcze ważnego nie postanowił; pierwszym celem obrad jest podział prowincyi całej na powiaty, ustanowienie domów celnych od granicy Węgierskiej, wybranie sędziów i drugich urzędników, nakonec ufundowanie szkół publicznych, z kąd na przyszłość mają wychodzić oświeceni obywatele. Do tego projekt między wielu najlepszych podać miał Obradowich Filozof rodem Greczyn. Co gdy sprawuje władza cywilna wśród pokoju głębokiego, naczelnik Czerny myśli o najsukuteczniejszych sposobach bronięcia kraju, jeżeli nieuchronna potrzeba oręż podnieść kaze Chrześcijańskiemu ludowi przeciw Bissurmanom. Dotąd zkład artylleryi miał w Semendryi, Schabatz, Uschitz; gdzie ponieważ mniejsze dla niego bezpieczeństwo upatrywał, działa i amunicję przenieść kazał do Belgradu. Na granicach Bosnii stoją ciągle w obozie 2 liczne Serwianów dywizye pod komendą Namiestników Nenadowich i Stamatowich.

Ponieważ Stanremberg Austriacki Ambassador z Londynu jeszcze nie wyjechał, owszem często przysyła z tamtąd gońców do dworu, wnosimy że Cesarz Franciszek ofiarował Francyi i Anglii powtórnie pośrednictwo swoje do ugody; pierwsza ofiara na początku kampanii r. 1807 uczyniona skutku spodziewanego nie wzięła. Regiment kiryssyerów wakujący po oddalonym od służby G. Mack oddano GL. Gottesheim, regiment pieszy dawniej G. Gemmingen dostał się GL. X. de Rohan. GL. Jellachich w r. 1805 nie chcąc należeć do kapitulacyi w Ulm zawartej z Francuzami, dywizyą Austriackiego wojska oderwał,

uprowadził szczęśliwie z miejsca pamiętnej klęski, zchronił się do powiatu Voralberg i Tyrolu zachodniego; tam wkrótce napadnięty przez Marszałka Augereau, siłom przewyższającym nieprzycięciał odporu dać nie mogąc broń złożył; oddany później do sądu wojskowego usłyszał nakoniec wyrok pomyślny, wolność odzyskał, i do służby jest przywrócony.

Zmarły r. 1792 Cesarz Leopold z ociec Monarchy dzisiejszego wielkim był miłośnikiem nauk i uczonych; wstępując w ślady jego Franciszek postanowił iak słysząc nowy order S. Leopolda rozdać wielu Austriakom nauką słynącym w kraju, iacy są między innemi Professorowie Burg, Scherer, Gerstner. Podobnym sposobem Cesarz chce zaszczyścić przedniejszych artystów i fabrykantów Monarchii, zachęcając ich do wydoskonalenia kunsztów i rękodzieł, co nie tylko rzecz jest pożyteczną ale też potrzebną koniecznie, w okolicznościach zwłaszcza teraźniejszych, gdy zatamowany z iednemi krajami handel, z drugimi zatrudniony, podniósł niezmiernie cenę produktów i towarów zagranicznych, a przez to zniewolił narody do używania własnych większej części.

Wielkość konsumpcyi jest miarą ludności. Wiedeń w upłynionym roku potrzebował 20 t. wołów, 2200 jałowic, 76 t. cieląt, 167 t. owiec i baranów, 72 t. wieprzów i kabanów, 112 t. prosiąt, 2 t. centnarów mięsiwa solonego, 31 t. centnarów świec, 500 t. miarek wina krajowego, Węgierskiego i zamorskiego, 675 t. tychże miarek piwa, 900 t. centnarów mąki pszennej i żytniej, 7300 centnarów sucharów, 320 t. korcy pszenicy i żyta, 92 t. grochu, 433 t. korcy owsa, 25 t. fur siana, million 340 t. kop słomy, 282 t. sążni drzewa opałowego, 156 t. centnarów węgla.

LONDYN d. 6 stycznia. Admiralicja zwyczajem dawnym ogłosiła, że dziś W. Brytania liczy użytych do czynnej służby okrętów liniowych 144, 30 od 50 armat, fregat 178; potęga tak ogromna może być powiększona częścią prawie trzecią w nagłej przygodzie; chociaż albowiem Parlament nie opłaca nad 130 t. maytków i okrętowych żołnierzy, wiadomo każdemu, iż w niebezpieczeństwie groźnem krajowi rząd jest mocen sposobem przymusu zebrać w portach ludu morskiego dwoie tyle i więcej. O czém wiedząc Angielski naród, zganiłby zapewne Ministrom, gdyby ci jeszcze nie zwyciężeni rzekać się chcieli nad Oceanem panowania.

Jest nieiakie podobieństwo, że nam są podane warunki ugodliwe. Ambassador Austriacki nie

tylko nie opuścił stolicy naszej, iak dawno zapowiedział, owszem od Ambassadora Austriackiego w Paryżu Metternich codziennie odbierając gońców, częste rozmowy miewa z Ministrami Angielskimi. Odgłos powszechny niesie, iż Cesarz Austriacki chce być pośrednikiem naszej z Francją ugody. Przy tém zdarzeniu politycy tutejsi wspominają, iakie warunki miał podać Lordowi Lauderdale bawiącemu w paryżu Champagny, przed samem rozpoczęciem wojny Pruskiej r. 1807 w miesiącu wrześniu. Cały kraj Hannowerski przywracano Królowi Brytańii W. Wyspa Malta przy nas miała zostać. Francya kompanii wschodniej ustępowała dzierżawy swoje w Indyi wschodniej Pondichery. Chandernagor, Mahé, Karikal, wyspę Tabago w Indyi zachodniej; Królowi Sycylijskiemu Ferdynandowi w nadgrodzie utrąconego Neapolu dane być miały Maiorca, Minorca, Jvica, i pensya kilku millionów piastrów od brata Króla Hiszpańskiego w dodatku na wieczne czasy; Hollandya ustępowała Anglikom Przygórek dobrej nadziei.

Na tych warunkach mogliśmy ugodę podpisywać w roku przeszłym, dziś zmieniły się okoliczności; a ponieważ Francya żadnych dotąd korzyści nad nami nie odniosła, możemy położyć zasadą przyszłego traktatu te same warunki, które nam już ofiarowała dobrowolnie, przydawszy tylko żeby Portugallią do stanu dawnego przywrócić, za co w zamianę Duńczykom ich flotę i ciła, za co w zamianę Duńczykom ich flotę i zabrane magazyny przywrócić możemy. Naywiększa trudność będzie w przyznaniu z naszej strony wolnego handlu i żeglugi nadmorskim narodom; dowodzą wprawdzie politycy, że to nie zciąża się bynajmniej do Francuzów; lecz gdy oświadczył niedawno Napoleon, że wszystkie Mocarstwa Europy lądowej razem i nierozdzielnie stawiają w obronie praw swoich, spodziewać się trudno, ażeby ich odstąpił. Sam tylko chyba Parlament może rozwiązać zagadkę, i przychylić się do chęci powszechney narodów. Lecz kto się odważy wnieść propozycyą? Nie Ministrowie którzy pretensyę naszą do panowania nad morzem posuneli daley niż ich poprzednicy; nie Oppozycya, bo jest nader słabą, żeby się utrzymać mogła. Jedna strona i druga naraziłaby się zapewne na nienawiść i wzgardę u wielkiej części Anglików rozumienie wysokie mających o potęgę narodu.

Wiadomo że zwycięzca Egiptu Lord Hutchinson od kilkunastu miesięcy bawiąc w północnych krajach, zakończywszy dzieło iemu poruczone, odwołany do oyczyzny, powracał z Göttingburga; ponieważ od kilku tygodni niema żadney wiadomości gdzieby się znajdował, ani też słyhać o miejscu wylądowania, zrodziła się bojaźń, żeby ten rycerz nie zginął w przeprawie, zwłaszcza teraz gdy co moment Admiralicya doniesienie odbiera o zatoniętych lub rozbitych okrętach. Admirał Cotton z G. Spencer oprzeć się nie mogli zburzonemu Oceanowi i do Plymouth zawineli; według wszelkiego podobieństwa zamiarem ich było doświadczyć, iesliby nie mo-

gli czego dokazać w Lisbonie, wziąć Ceutę, zapalić flotę nieprzyjacielską w Cadix; w którym przedsięwzięciu miał Sidney Smith dopomagać. Wyprawa zaś do rzeki Platy, iak dziś mówią odłożona jest do wiosenney pory; nie już Buenos Ayres i całe prowincye przyległe podbijać myślemy, ale tylko port Montevideo, w którym stojąc eskadry Angielskie handel i żeglugę Hiszpanom zatamiają; obywatelom zaś ma być ofiarowana niepodległość, i przymierze z nami.

Lord Strangford w urzędzie poselskim oddała się do Brezylji; gdy żegnał na morzu Regenta wychodzącego z Lisbony, otrzymał od niego w podarunku pierścień szacowny. Dom Braganza dziś składa się z następujących osob: Królowa Marya narodzona r. 1734; siostra iey Anna nar. r. 1736. siostra druga Benedykta nar. r. 1746. wdowa po X. Brezylji starszym bracie Regenta. Jan Regent syn Królowey nar. r. 1767. Karolina iego małżonka córka Króla Hiszpańskiego; ci mają dwóch synów, cztery córki.

Na wyspie S. Domingo przedłuża się wojna domowa, której ten będzie skutek naypewniejszy, że kraj kwitnący przemieni się w pustynię. Zwycięstwo żadney stronie stale nie sprzyja, przenosząc się koleją z pod chorągwi Pethiona pod znaki Christopha; niedawno pod S. Marc tryumfował pierwszy; teraz odbieramy wiadomość, że drugi zebrawszy nową siłę pokonał przeciwnika; ten iednak nie rozpaczając myśli o walce nowey. Ponieważ dziś porty Królestwa Portugalskiego są zamknięte, przeto kupieckie okręta przychodzące do nich z Brezylji ostrzeżone o zajęciu oyczyzny przez Francuzów, na rozkaz Admirała Sidney Smith płyną do Anglii; niedawno do Plymouth zawineli 4, których ładunek jest oceniony 100 t. FS.

W Cadix Hiszpani wyglądają przyścia woysk Francuzkich, co gdy pokazuje oczywiscie, iż nieprzyjaciel zamyśla obledz Gibraltar, rząd nasz zalecił Admirałom Purwis i Sidney mieć w opiece twierdzę, dopóki tam nie będą przesłane posiłki w ludziach, ammunicyi, żywności. Gubernator G. Dalrymple czyni na niedostępney skale gotowość do odparcia nieprzyjaciół gdyby przystąpić śmieli. Admirał Cochrane nie zaczął ieszcze atakować wyspy Duńskie S. Jana, Tomasza, i Krzyża; widząc że kommandanci nad mniemanie powszechne bronić się postanowili, nie tylko zprowadził woysko lądowe z Barbados, ale też z Grenady i Antigoa.

Wojna między Anglią i Amerykanami, coraz jest podobniejsza i bliższa. Kongres kazał zawiesić handlowe związki z narodem naszym, do tego iednak nie przyszło bez naywiększych sporów. Rozdwoił się Kongres mianowicie, gdy wielu kupców Republikantskich przyniosło prozbę, ażeby nie czyniono kroku tak niebezpiecznego, który nieuchronnie miał zniszczyć handel krajowy. Przemogła nakoniec strona Francuzom przychylniejsza; 80 głosami przeciw 50 uchwalono zalecić Prezydentowi Jefferson, ażeby handel zawiesił lub otworzył, ieszei Brytańnia W. zadość uczyni sprą;

wiedliwym żądaniom RPrey.

G. Miranda niespodzianie przybył do Portsmouth z Trinitady na fregacie naszej Alexandria; ta w drodze zpotkała 6 Francuzkich, które z Rochefort podobno tajemnie wyszły od eskadr naszych nie postrzeżone; na każdej z nich widziano wiele żołnierza lądowego. Przybycie wodza armii Columbiiskiej zastanawia uwagę polityków; iedni rozumieją że szuka i znajdzie w kraju Angielskim przytułek nieszczęśliwemu potrzebny, drudzy że przybył dla umówienia się z Ministrami względem wypraw nowych do Ameryki Hiszpańskiej, dania im rad i potrzebnych przestrog, odebrania nawzajem posiłków znaczniejszych dla spólnego dokazywania przeciw spólnemu nieprzyjacielowi.

W Irlandyi chodzi po rękę pospólstwa pismo niby od zwierzchności duchowney wydane, które Katolików zachęca do powstania przeciw rządowi dzisieyszemu; rzeczywistość tey Bulli jest więcej niż wątpliwą, lecz ludzie złośliwi sposobów rozmaitych używać zwykli dla dopięcia zamiaru swego. Ztąd większą pobudkę wziąć powinni Ministrowie, ażeby Katolików przypuszczając do używania przywilejów i swobód obywatelskich, odieli nieprzyjaciółom Brytańni W. sposobność szkodenia. W Lisbonie Francuzi znaleźli prócz innych towarów 25 t. worów bawełny Brezyliiskiej. Wszystkie natychmiast odesłali na zasilenie swoich rękodzieł. Cokolwiek czynią Ministrowie, lud Angielski na wielu miejscach okazuje głośno do pokoju skłonność; tak niedawno miasta Liverpool obywatele na radę walną zgromadzeni, w liczbie 10 t. prozbę do Króla podpisali, ażeby wojnę kray niszczącą zakończył. W całej Portugallii panuje teraz powszechny niedostatek pieniędzy gotowych; papiery koronne utraciły zupełnie swój szacunek, nikt ich przyjmować nie chce.

Pocztę do Brezylii urządzono, kupcy Angielscy coraz więcej towarów posyłają do tego kraju, które ieżeli w osadach Portugalskich nie będą sprzedane, ztamtąd przejdą do Hiszpańskiej Ameryki; jest nadzieia że tym sposobem nadgrodzi się dla nas w znaczney części strata handlu Europejskiego. Z wielu miast Angielskich przysłane są do przyszłego Parlamentu prozby, ażeby ustawę zabraniającą kupować i sprzedawać Murzynów zniesiono. Obywatele Jamaiki w piśmie swoim wyrazili, że przez zniesienie tego handlu muszą upaść plantacye, i wyspy cukrowe dziś kwitnace zamienią się w pustynie do S. Domingo podobne. Porty Angielskie napęlniać się zaczęły okrętami Amerykańskimi naybardziej od tego czasu, i k Ministrowie ogłosili, że nikt nie może zawiać do nieprzyjacielskich, cła nam pierwey nie opłaciwszy.

Smith przyjaciel G. Miranda, który temu dostarczył ludzi, okręta, pieniądze, dał syna własnego na pierwszą wyprawę do prowincyi Caracas, i z tey przyczyny został uwikłany w sprawę Polkownika Burr, obrany Reprezentantem do Kongressu, gdy już miał w tém zgromadzeniu zasiadać,

powstał przeciw niemu kollega Michel, i dowodził, że wprzód usprawiedliwić się powinien przed narodem. Lecz Smith miał tak wielu przyjaciół, że nie potrzebował usprawiedliwienia. Obywatele Hrabstwa Yorck na powszechném zgromadzeniu postanowili, że każdy Anglik nie tylko może, ale nawet w okolicznościach dzisiejszych powinien użyć środków naydzielniejszych dla przywrócenia oyczyźnie pokoju. Tymczasem pisma Ministeryalne głosić nie przestają, że rząd odkrył wielką tajemnicę nieprzyjaciół, i Anglię od blizkiego niebezpieczeństwa ratował; uważamy że wiele woyska postawić kazano w obozach między Cork i Bantry wytkniętych w Irlandyi. Na to zaś zgadzają się iednomyślnie wszyscy, że Napoleon wyrokiem danym niedawno w Mediolanie włożył nieiako potrzebę konieczną na obojętne narody, Austryę i Amerykę mianowicie, ażeby oświadczyły się wyraźnie przeciwko Brytańni W. ponieważ zawiając do portów naszych, z nami handlując wiele tracić mogą na lądzie i morzu.

PARYZ d 13 stycznia. Napoleon wyieżdżając z Mediolanu dał wyrok znoszący to wszystko, cokolwiek rząd Austryacki postanowił przeciw nego 12 artykułowi traktatu Campo Formio względem długów od RPrey niegdy Weneckiej należnych obywatelom prywatnym, i opartych na majątku publicznym. Przeto stanowi kommissyą, której obowiązkiem jest weyrzeć w pomienione długi, rzetelne od zmyślonych rozróżnić, pierwsze utwierdziwszy opłatę ze skarbu przeznaczyć.

Królowa Regentka Etruryi z synem swoim wyiechawszy z Mediolanu udała się do Turinu, gdzie zabawiła dni 6, ztąd przez górę Cenis przybyła do Lyonu. Los Etruryi dotąd niepewny; General Gubernatorem tego Królestwa, jest wyznaczony stanu konsyliarz Dauchy. Marszałek Moncey w Bayonne stanął; tamże zgromadza się armia rezerwowa, i leże ma na granicy Hiszpańskiej. Moncey nie tylko jest oney wodzem, ale też naywyższym kommandantem woysk stojących w departamentach Francyi zachodnoey nad brzegami Oceanu. Słychać że Napoleon Imperator przed następującym miesiącem Lutym nie wyiejdzie z Paryża; lecz pewności niema czyli zwiezdając zachodnie i południowe prowincye swojej Monarchii do granic Hiszpańskich wnidzie, równa wątpliwość jest o rezerwie Marszałka Moncey.

G. Hollin kommandant Paryzki zwołać kazał sąd woyskowy, przed którym stawiono człowieka imieniem Lechevalier; ten młodzieniec ledwie lat 27 liczący grał już większą rolę w domowych woynach Francuzkich, będąc iednym z naczelników Szuańskich; gdy strona jego upadała w r. 1800 złożył broń z innemi, i otrzymał amnestyę; w r. 1807 gdy woyska nasze dokazywały w krajach Pruskich, Lechevalier udał się do zachodnich departamentów; i blizko miasta Caen lud zwoływał do podniesienia broni. W tém zawodzie poymany, dziś usłyszał wyrok śmiertelny i został rozstrzelany.

Uczony Gaston ofiarował Napoleonowi tłómaczoną przez siebie Eneidę Wirgiliusza; na za-

letę tego dzieła dosyć jest powiedzieć, iż wielu przenosi one nad tłumaczenie sławnego Delille.

Minister wewnętrznych interesów Cretet pisał dawniej do izb handlowych i miast kupieckich, ostrzegając w jakim stanie dziś jest upadły handel, i w jakim daley być może, gdy Brytania W. silnie utrzymując panowanie nad morzem przywłaszczone, zamyka wszystkie porty, nie pozwalając do nich zawiać nawet okrętom obojętnym na ołów, aż cło zapłacą Anglikom, uznając przez to władzę ich najwyższą. Dla tych przyczyn zachęcał, ażeby wcześniej wybierali środki odpowiadające trudnym okolicznościom, mianowicie zaś radził uzbraiać iak najwięcej korsarzów, którzy w handlu nieprzyjacielskim przeszkodę czyniąc, przynajmniej w części dostarczyć potrafią Francuzom produkta zamorskich krajów nieuchronnie potrzebne.

Zawczora tenże Minister Cretet doniósł Imperatorowi, że odebrał na pismo swoje odpowiedź miast handlowych Amiens, Dunquerque, Bruges, Gand, Anvers, Orient, Rouen, Moguncyi, Havre, Strasburga, Nantes, Bordeaux, Marseille, Lyon, wielu innych; oświadczaia wszystkie ochotę stosowania się do woli rządowej, nie używania w handlu towarów i produktów nieprzyjacielskich, rozkrzewiania handlu płodami Francuzkami i lądowej Europy, naostatek czynienia ofiar największych, ażeby kiedykolwiek przemoc Angielska zniszczoną została, a panowanie nad morzem dziś od iednego narodu przywłaszczone i utrzymywane z uporem niesłychanym, stało się dziełactwem wszystkich powszechnym. Armatorowie zaś korsarskich statków przyłączyli do rządu prośbę, ażeby odtąd wolno im było zdobyte na nieprzyjacielu okręta lub inne statki podpadające konfiskacie do iakichkolwiek portów, nie koniecznie Francuzkich zprowadzać, miejscowym Admiralicjom do sądu oddawać, i według upodobania przedawać; na wszystko bez żadney trudności pozwolono. Zgromadzeniom zaś uczonym rząd zalecił, ażeby największey usilności przyłożyły w dociekaniu, iakie produkta Europejskie naydoskonalej zastąpić mogą niedostatek zamorskich w farbierniach i drugich rękodzielnach.

Z Portugallii nic nowego nie mamy, armia G. Junot w onym kraju znacznie ma być pomnożona; wkrótce z regimenta gwardyi z Paryża wychodzą do Lisbony.

COPENHAGA d. 21 stycznia. Mamy pewną wiadomość, że stany Królestwa Szwedzkiego będą na seym zwołane dla zaradzenia potrzeby krajowey, dzień jeszcze i miejsce zjazdu nie wiadome. Dwór nasz zapytał się Stockholmskiego, iesli rzecz jest prawdziwa, że Król Gustaw Adolf zamyslał woysko swoje do Zelandyi wprowadzić, i wyspę osadzić wtenczas gdy u nas gościli Anglicy. Minister Szwedzki Tanbe odpowiedział, że o zamiarach Monarchy iego sądzić przystoi z postępów nie tajemnych myśli. Które słowa ponieważ znać dawały, że rzeczywiście była umowa między Szwecyą i Anglią na osadzenie prowincyi Duńskiej, chociaż skutku nie wzięła dla niewiadomych przyczyn, Królewicz nastę-

pca tronu wyraźniejszego tłumaczenia w Stockholmie żądał. Odpowiedziano imieniem Gustawa Adolfa, że gdyby wiadome związki z narodem Angielskim i powinność wiernego zprzymierzenia, włożyły na niego potrzebę wprowadzenia woysk Szwedzkich do Zelandyi, i osadzenia tey wyspy, uczyniłby to zapewne. Czekamy niecierpliwie skutków ważnych, iakie ta odpowiedź za sobą pociągnąć może.

Uformowało się u nas towarzystwo, którego celem jest rada, namowa, własnego majątku ofiarowaniem zachęcić mieszkańców Królestwa Duńskiego, ażeby doskonalili założone, zakładali nieznanne w kraju rękodzieła, odtąd bynajmniej nie potrzebując Angielskich. Wiele czasu na to potrzeba w narodzie naszym, który bardzo mało ieszcze ma rękodzieł, lecz gorliwość zachęcona wiele dokazywać zwykła. Następcą tronu głośno zamiar towarzystwa uwielbił.

Ofiary obywatelskie na wystawienie floty przechodzą nadzieie nasze; wyliczyć niepodobno przysłane do rządu srebra stołowe, naczynia złote, gotowe pieniądze, papiery bankowe, z których zebrały się summy niezmiernie dostarczyć mogące do zbudowania wielu okrętów wojennych. Naywiększa trudność zachodziła względem drzewa, i tego dziś Admiralicya widzi warsenalach koronnych dostatek wielki, ponieważ obywatele wszyscy drzewem handlujący, dębowe i inne do przędzy zagranicznej wcześniej przygotowane, ofiarowali oyczyźnie, ażeby miała czembrońić handel i udzielnosc swoją.

Zimę nad zwyczaj łagodną mamy, dawno takiej nie pamiętaia Duńczycy; ta okolicznosc nam posłużyła do nadgrodzienia szkód w handlu poniesionych przez miesiące sierpień, wrzesień, październik. Wiele okrętów narodowych i obcych Sund przechodzi cło przepisane opłacaiać, i porty nad morzem Bałtyckim położone opatruiąc w rozmaite towary; co dzieie się tém łatwiej, że w w terażniejszey porze Brytania W. flott zbrojnych nie utrzymuje na północy.

GDANSK d. 26 stycznia. Król Pruski z całą familią opuściwszy Memel przybył na mieszkanie do Królewca. Miasto nasze wysła tam deputowanych z podziękowaniem za protekcyą, i zakończone negocyacye względem nowych granic Gdańska z krajem Pruskim; do tego poselstwa są wyznaczeni Wice Prezydent Zeweke i Senator Weickhman. Generałowie Rapp Gubernator miasta naszego, Oudinot kommanderuiący woyskiem Francuzkiem w tych stronach, wezwani od rządu swojego, niespodzianie prędką podróż przedsięwzięli do Paryża.

CASSEL d. 17 stycznia. Król Hieronim urządziwszy dawniej wojenny departament, przystąpił do wyznaczenia Prefektów; temi zostali Hardenberg, Henneberg, Schulenburg, Borsche, Hoevel, Gossler, Reiman, Pestel; równym sposobem postanowieni są ich zastępcy i inni urzędnicy, wszyscy Niemcy, narodzeni w prowincyach zkładających dzisieysze Królestwo Westfalskie, i tamże osiadłość mający. Król Bawarski i cała iego familia d. 13 powróciła z Mediolanu do stolicy Munchen.